

Menighedsrådets beretning. Årsmødet 23. marts 2022.

Ni måneder er gået siden vores sidste årsmøde den 17. juni 2021. Før det, et årsmøde 2020 afholdt i september. Ja – det har været noget corona-rod det hele - men nu er vi tilbage på sporet – årsmødet ligger i marts. Dér hvor det skal ligge ifølge vores vedtægter.

Da menighedsrådet gik fra årsmødet i juni, var det med et ønske om at få tænkt nogle nye tanker om arbejdet og arbejdsformen i menighedsrådet. Derfor havde vi arrangeret et møde ud af huset i nye og grønne omgivelser – og som bestilt – på en rigtig solrig sommeraften i det yderste Skibhuskvarter.

Vi fik kigget på hvilke opgaver der egentlig er at løse. Vi fik dem bunket og sorteret og holdt op mod de udvalg vi har nu. Skulle der nyt til? Skulle opgaverne fordeles anderledes? Konklusionen blev, at vi skulle hjælpes mere ad, og vi fik tanken om at arbejde i makkerpar, så man ikke stod alene med opgaverne. For mig har det har været en klar forbedring, at vi som formand og næstformand nu arbejder sammen i et formandskab og løser opgaverne i samarbejde.

Vi fik også lavet om på strukturen i vores møder, så vi hver anden gang får taget fat i et emne, som kan få lidt mere tid og fordybelse. Det kan være temaer som aktiviteter, medlemsfastholdelse og gudstjenesteliv. Det er meget værd, at der er tid til at få en ordentlig drøftelse i gang.

Den sommeraften fik vi også snakket om, hvem vi gerne vil være kirke for, og drøftet, om vi når dem, vi gerne vil, hvilke aktiviteter, der tilgodeser hvem, om nogen mangler noget, og i så fald hvad. *Ikke alt kunne vi finde svar på – og derfor vil vi også i aften gerne sætte det spørgsmål i spil over kaffen, selvom vi godt ved at dem vi ikke når, måske heller ikke er til stede i aften. Men hvad gør vi så?*

Vi er en ambitiøs kirke, der gerne vil rigtig meget. Faktisk får vi en del forærende, når Kammermusik Odense, Det fynske sangselskab og andre lejer kirkerummet og laver koncerter herinde. Vores samarbejde med Højskoleforeningen bidrager også til aktiviteterne – og så er det skønt at opleve, at der er mange, der hjælper til og tager fat, hvor der er brug for det.

Vi har som Odense Valgmenighed repræsentanter i både Folkekirkens Tværkulturelle samarbejde, i Odense Friskoles bestyrelse, i rejseudvalget og senest i vores historieudvalg. Alle sammen er medlemmer, der ikke sidder i menighedsrådet. Måske vil flere udvalg eller repræsentanter komme til. Det er en god måde at få løst opgaver på og en god mulighed for at bidrage, selv om man måske ikke ønsker at sidde i menighedsrådet. For der er mange opgave at løse, især når der opstår nye gode initiativer.

Op mod jul forsøgte vi os med noget nyt – et julemarked. Også her var der stor opbakning med gode bidrag som hjemmebag, husflid til salgsboden, og der blev skabt et flot overskud til den fynske sorggruppe for børn og unge. Der var ikke så voldsomt mange besøgende og konkurrencen var stor med andre arrangementer i byen. Men vi har mod på at prøve noget af en anden gang igen.

Og så vendte det hele igen midt i december. Ting blev aflyst og coronaen ruskede i os. Denne gang var juleaften ikke aflyst, forberedelserne og forventningerne var de samme – men hold da op hvor var det underligt at være så få i kirken juleaften – nærmest færre end på en almindelig søndag. Men det var hyggeligt og stemningsfuldt – det var jul, og vores hold her, gjorde det så godt.

Coronaperioden, som hindrede os i at gøre hvad vi plejede, fik sat skub i tankerne om, hvad vi så kunne gøre. Gåturene har været en succes – og selv om vi ikke længere er begrænsede af restriktioner, så er gåturene et initiativ, som vi vil fortsætte med, så længe, der er nogle, der vil vise rundt på de skønne ture, der er at finde.

Og så har det været en stor glæde, at vi kunne holde foredragsweekend den 10. og 12. marts med titlen Kunst bygger bro. En foredragsweekend, der faktisk var planlagt i foråret 2020. Men nu kunne vi holde den og det var spændende at høre, John Kørner præsenterede os for nogle af sine øvrige værker, sine tanker og teknikker.

Som menighedsråd har vi også arbejdsgiverrollen. På sidste årsmøde kunne vi fortælle at første ansættelsesrunde til afløser for Annalise, var gået i vasken. Både nr.1 og nr. 2 af dem, der havde været til samtale, var sprunget fra. Vi måtte ud i en ny ansættelsesrunde. Heldigvis resulterede den i, at vi kunne ansætte Sascha med tiltrædelse den 1. august – endda med oplæring i bryllup og begravelse inden da og sammen med Annalise, selv om hun egentlig var stoppet. Helene har gjort en stor indsats for at hjælpe Sascha godt i gang. Det skal du have en stor tak for Helene. Det er ikke den letteste arbejdsplads at blive introduceret til, for der er mange timer, hvor man løser opgaver alene, og hvem skal man så lige spørge. Men vi er rigtig glade for at Sascha har valgt os – og ikke valgte os fra. Du gør et rigtig godt stykke arbejde, og du er en engageret og god kollega, for det lille hold I nu er.

På et fælles personale – og menighedsrådsmøde i januar gennemgik vi APV, den lovpligtige arbejdspladsvurdering. Der blev bragt orden på konkrete udfordringer i det fysiske arbejdsmiljø – og med nye øjne på, blev der styr på produktblade på vores rengøringsmidler, så nu har vi orden i tingene. Det kom også frem, at det for alle 4 ansatte kan være ensomme job at udfylde. Der skal en aktiv indsats til for at gøre noget ved det. Men første skridt er, at blive klar over det.

Det var med stor glæde vi på forrige årsmøde fik opbakning til at gå videre med kunstprojektet.

Det er et stort arbejde at søge fonde, og gøre det med grundighed og succes. Vi var uheldige at Pernille, der var i praktik måtte trække sig fra opgaven pga. for mange opgaver i forbindelse med jobsøgning – og vi forsøgte i stede at lave aftale med en professionel fundraiser. Det gik der så også noget tid med inden vi blev klar over, at vi ikke kunne lave en aftale hvor vi ikke satte penge over styr, hvis ikke det lykkedes at finde midler.

Vi besluttede i stedet selv at gå ombord i opgaven – og i indretningsudvalget, som består af Henrik Therkelsen, Jørgen Findsen, Claus Wognsen, Inger og mig selv - lavede en plan for hvilke fonde der skulle søges – og fordelte dem med målet om, at de skulle være søgt inden i dag. Det mål er ikke helt nået, men vi er i gang.

Vi har besluttet at vi skal i mål – og med de midler vi har stående i banken, kan vi supplere med et større bidrag i egen finansiering, så vi kan få projektet realiseret. Derfor er vi nu gået i dialog med John Kørner om at få lagt en tidsplan for arbejdet. Ydermere er vi så heldige at Odense Kommune nu ikke bare har planer, men også afsat midler til at etablere arealet bag kirken til et grønt område. Bo Hune fra By – og Kulturforvaltningen havde først på året inviteret sig selv på besøg til en dialog om, hvad vi kunne have af ønsker og ideer til området, så det ville få sammenhæng med vores kunstprojekt. Næste skridt er, at han vender tilbage med tegninger fra en landskabsarkitekt, der også vil skitsere, hvordan der kan skabes adgang fra parken forbi kirken til Dronningensgade. Hvem ved – måske frokost i præstens have i august 2023 kommer til at være frokost i parken bag kirken?

Årsmødet i Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder i 2021 blev omsider afviklet i Rødding og Bovlund med en forsinket fejring af genforeningen. Vi var en gruppe på 5 afsted herfra og havde en meget fin weekend. I 2022 er det Ubberup Valgmenighed på Sjælland, der er vært. Det bliver lørdag den 25. juni og som et éndagsarrangement. Der er gudstjeneste, generalforsamling, og der er foredrag med journalist og rejseleder Rasmus Birkerod. Husk at alle er velkomne til at deltage. Odense Valgmenighed betaler deltagelse, men ikke transport. Der vil være årsskrifter at finde i kirken op til påske. - Og så er det faktisk vores tur til at være vært i maj/juni 2023. Men vi vil forsøge at bytte os til en udskydelse til 2024, så vi kan vise det nye kunstværk frem ved den lejlighed.

Til slut er det tiden, hvor vi må sige en meget stor tak til Helene, der efter 9 perioder – eller 27 år i menighedsrådet har valgt ikke at genopstille. Det er næsten ikke til at forestille sig, hvordan vi kan undvære dig og dine værdier, din viden og tilgang til

tingene. Vi vil komme til at savne dig i menighedsrådet. Men der er jo heller ikke nogen argumenter for ikke at lade dig slippe – for du har i den grad gjort et stykke frivilligt arbejde, der har betydet noget for os alle.

Heldigvis er du her stadig, og du har også sagt, at du gerne deltager i forskelligt og luftet noget om at være tovholder på en frivillig hjælpegruppe. Nu skal du lige have lov at trække vejret – og så kan vi vende tilbage til det.

Tusind tak for din kæmpe indsats i menighedsrådene og i kirken i alle årene.

Hermed vil jeg sige tak for ordet.